

Kadına Yönelik Şiddet ve Şiddeti Önlemeye Yönelik Tedbirler

Violence Against Women and Measures To Prevent Violence

ÖZET

Bu çalışma da kadına yönelik şiddeti incelenmekte olup, literatür taraması sonucunda elde edilen veriler temelde üç başlık altında toplanmıştır. İlk başlık altında toplumsal cinsiyet ve kadın kavramı ele alınarak, kadının cinsiyet olarak toplum içindeki yeri aktarılmaya çalışılmıştır. İkinci bölümde şiddet kavramı üzerinde durulmuştur. Şiddetin kadın cinayetleri ile ilişkisi, oluşumu, kadına uygulanan şiddet ve Türkiye’de şiddet, şiddetin sebepleri gibi kavramlar üzerinde durularak aktarılmıştır. Son olarak çalışma sonuç bölümü ile sonlandırılmıştır. Çalışma kapsamında ulaşılan en temel bulgu; Türkiye’de kadına olan şiddetin gün geçtikçe arttığı ve kadın cinayetlerinin içinde en temel faktörler olarak ekonomi, eğitim vb. gibi etmenlerin bulunduğu şeklindedir. Bu doğrultuda Türkiye’de kadına yönelik şiddetin engellenebilmesi amacı ile çeşitli kanunlar ve düzenlemeler yapılmaya çalışılmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Cinsiyet, Kadın, Şiddet

ABSTRACT

In this study, violence against women is analysed and the data obtained as a result of the literature review are basically gathered under three headings. Under the first heading, the concept of gender and women is discussed and the place of women in society as gender is tried to be conveyed. In the second section, the concept of violence is emphasised. The relationship between violence and femicides, its formation, violence against women and violence in Turkey, the causes of violence were emphasised. Finally, the study is concluded with the conclusion section. The most basic finding reached within the scope of the study is that violence against women in Turkey is increasing day by day and that there are factors such as economy, education, etc. as the most basic factors in femicides. In this direction, various laws and regulations are tried to be made in order to prevent violence against women in Turkey.

Keywords: Male, Women, Violence

GİRİŞ

İnsanlık tarihi boyunca her toplum ve her millet, gücünün zayıfa uyguladığı şiddetle farklı yoğunluklarda karşılaşmış ve özellikle insan hakları alanında yapılan birçok bilimsel çalışma bu şiddete çözüm aramıştır. Ancak ne yazık ki şiddet, insanlığın en büyük sorunlarından biri olarak yirmi birinci yüzyılda da varlığını sürdürüyor.

Şiddet olgusu hayatın her alanında kendini gösterirken, dünyada ve Türkiye’de en yaygın olanı kadına yönelik şiddettir. Kadına yönelik şiddet, toplumun tüm kesimlerini etkileyen çok ciddi insan hakları ihlallerinin yanı sıra şiddete maruz kalan kadınlarda fiziksel ve ruhsal sağlık sorunlarına neden olan bir toplumsal sağlık sorunudur. Kadın, gelişmişlik düzeyi ne olursa olsun tüm toplumlarda şiddete, baskıya ve aşağılanmaya maruz kalmaktadır. Çoğu toplumda kadına yönelik şiddet eylemleri normal bir davranış olarak görülmemekte, şiddet görmüş kadınlara yönelik şiddete karşı güvenilir ve ciddi destek sistemlerinin ve yasal düzenlemelerin yetersizliği şiddetin artmasına neden olmaktadır.

Çalışmanın amacı olarak gösterilebilecek en temel faktör kadına yönelik şiddetin önlenmesine yönelik tedbirlerin neler olabileceğidir. Bu hedefte ilerleyen çalışma sonuç olarak tedbirlerin belirlenebilmesi amacını taşımaktadır.

Literatürde konu üzerine yapılmış birçok çalışma bulunmaktadır. Ancak bu çalışmalar daha derine veya belirli bir konu üzerine odaklanılmış çalışmalardır. Örnek olarak, bazı çalışmalar iş yerinde kadına yönelik şiddet (mobbing) kavramını ele almışlardır, bazıları aile içerisindeki çalışmaları ele almışlardır. Ancak şiddet öyle ya da böyle her yerde özellikle kadınlar için can acıtan bir durumdur. Bu sebeplerle bu çalışma genel bir şiddet ve önlenmesi üzerine ilerlemiştir.

Atakan Akar ¹
Hasan Çaylak ²

How to Cite This Article

Akar, A. & Çaylak, H. (2023). “Kadına Yönelik Şiddet ve Şiddeti Önlemeye Yönelik Tedbirler”, International Social Mentality and Researcher Thinkers Journal, (Issn:2630-631X) 9(77): 5025-5033. DOI: <http://dx.doi.org/10.29228/smryj.72922>

Arrival: 09 August 2023
Published: 30 November 2023

Social Mentality And Researcher Thinkers is licensed under a Creative Commons Attribution-NonCommercial 4.0 International License.

¹ Öğretmen, MEB, Türkiye, Ankara, Türkiye

² Öğretmen, MEB, Türkiye, Ankara, Türkiye

KAVRAMSAL ÇERÇEVE

Toplumsal Cinsiyet ve Kadın

Cinsiyet ifadesi, bir kişinin erkek ve kadın olarak biyolojik farklılıklarını tanımlayan bir kavramdır. Toplumsal cinsiyet kavramı ise kadın ve erkek özelliklerini taşıyan, içinde yaşadığı topluma ait insanlara kültürel anlamlar yükleyen bir kavramdır. Bu algı, kadın ve erkeğin birbirine karşı takınması gereken tutumu, aralarında geliştirilmesi gereken ilişkileri, rollerini ve sosyal sorumluluklarını aktarır. Ancak bu roller toplumsal yapılar tarafından şekillendirilir ve doğal olarak kendiliğinden ortaya çıkmaz. Bu kavram ilk olarak 1968'de biyolojik cinsiyetler arasındaki farklılıkları belirtmek için Robert Stoller tarafından tanıtılmıştır. Araştırmacılar, iki kavram arasındaki farkı ortaya çıkarmak için çeşitli teoriler geliştirmişlerdir. Biyolojik teoriler, kadın ve erkek arasındaki eşitsizliğe neden olan durumun fizyolojik değil, doğal faktörlerden kaynaklandığını iddia etmektedir. Bu nedenle toplumsal eşitliğin tartışılmaz olduğunu savunmaktadırlar. Sosyalleşme teorileri, cinsiyet eşitsizliğinin sosyal faktörlerine dikkat etmektedir. Sosyal teorisyenlere göre toplumsal cinsiyet eşitsizliğinin temel nedeni, kadın ve erkeğin farklı toplumsal rolleridir (Arslan, 2018).

Toplumsal Cinsiyet ve Toplumsal Cinsiyetin Oluşturulması

Cinsiyet kültürel etkilere göre yaratıldığından tür olarak değiştirilemeyeceğini anlamaz. Sosyal bir kimlik oluştuğunda çevrenin ve toplumun etkisi açıkça görülür hale gelir. Cinsiyet, biyolojik açıdan değerlendirildiğinde erkek ya da kadın olmanızdır. Cinsiyet ise kadınlık ve erkeklik arasındaki toplumsal farklılıklara işaret etmektedir. Bu farklılıklar firma tarafından yaratılmaktadır (Ateş, 2020).

Psikologlar, 1950'lerde kadın ve erkeğin bilişsel ve ön yargılı özellikleri arasındaki farklardan ilk kez bahsettiklerinde, erkeklerin birçok yönden kadınlardan üstün olduğuna inanılıyordu. 1960'ların sonunda, feminist düşüncenin etkisi, cinsiyet farklılıklarına yönelik araştırmaların artmasına neden olmuştur. Cinsiyetler arasındaki davranış farklılıklarının nedeni genellikle çevresel baskılar, sosyal, ekonomik ve kültürel olaylar sonucunda bulunur. Cinsiyet kalıp yargıları, insanlara erken yaşlardan itibaren cinsiyetlerine göre hareket etmeleri ve mesleklerini buna göre tanımlamaları gerektiğini dayatmaktadır. Bu rolleri toplumu algılamaya başladıkları andan itibaren bilen kişiler, davranışları uygun gördükleri şekilde yorumlarlar (Dökmen, 2010).

Çocukların oynadıkları oyuncakların cinsiyetlerine göre tasarlanması normal karşılanmakta ya da öğretmenlik mesleğinin kadınlara daha uygun bir meslek olduğuna ve önemli bir bölümünün herhangi bir mesleği yapamadığına inanılmaktadır. Cinsiyet tabakalaşması alanında kadın ve erkek arasındaki eşitsizliğin birçok ampirik çalışması yapılmıştır. Bu çalışmalar sonucunda; Kadın ve erkeğin maddi ve sosyal hayatta eşit olmadığı ortaya çıkmıştır (Işık, 2020).

Toplumsal Rol ve Statü

Cinsiyet kategorisi, toplumsal süreçlerin doğrudan bir yansıması olarak gelişmiş ve kendi cinsiyetine özgü bedeni olan insanlardan beklenen davranış biçimini almıştır. Bu davranışların iç içe geçtiği bir diğer kavram ise kalıp yargılardır. Başka bir deyişle, dünyada yeni ortaya çıkan varlıklara hazır olarak verilen bir dizi davranış veya beklentidir. Stereotip ifadesinin başlı başına sorunlu bir yerde olduğu dikkate alınırsa; bu kalıp yargılarla insanın toplumdaki yerinin ne kadar sorunlu olduğu anlaşılabilir. Çünkü toplumun insanlara karşı tutum ve davranışları kalıp yargılarla şekillenmektedir. Bu kalıp yargılar kız ve erkek çocuklarının kıyafetlerinin renkleriyle başlarken, daha sonra kadınlar; Naif, anaç, duygusal, edilgen, bağımlı, değerli biri olarak konumlanırken, her anlamda erkeğe ve kadına baskı yapar; Sert, bağımsız, güçlü, kendine güvenen, otoriter, korkusuz olarak konumlanır (Turan, 2019).

Bu toplumsal cinsiyet kalıp yargıları, kadın ve erkeğin sadece davranışlarını değil, düşünme biçimlerini, ilgi alanlarını, seçtikleri meslekleri ve arkadaşlıklardan başlayarak tüm yaşam biçimlerini de etkilemektedir. Sadece kişi seçimi ile sınırlı kalmayıp, herhangi bir iş alanı veya herhangi bir yerdeki temsilcilik için kişi seçiminde de etkilidirler. Örneğin; Bir aday ve aynı özelliklere sahip bir adayın iş başvurusunda, kadın sadece kadın olduğu için bir adım geride olarak algılanmaktadır. Kadınların adet görme, evlenme, doğum izni ve emzirme izni gibi verilen süreçler kadına iş açısından değer vermektedir (Turan, 2019).

Şiddet

Şiddet, geniş bir alanda incelenebilecek çeşitli yönleri olan bir kavramdır. Tüm canlıların doğasında var olan ve farklı nedenlerle ifade edilen farklı şiddet türleri vardır. Şiddetin insani boyutunun ele alınacağı bu bölümde, şiddetin, insanın içinde bulunduğu her ortamda şu veya bu şekilde kendini gösterdiği söylenebilir. Şiddet, zarara, baskıya veya öfkeye neden olan fiziksel bir eylem veya herhangi bir eylem, davranış veya tedavi şeklidir. Dünya Sağlık Örgütü'nün tanımına göre şiddet, bireylerin kendilerine, başka bir kişiye veya topluma doğrudan veya dolaylı olarak fiziksel hasar, yaralanma ve gelişimsel güçlükler gibi zarar verecek

şekilde fiziksel güç kullanmasıdır. Şiddet insanların yaşamlarını olumsuz etkiler, fiziksel, psikolojik ve sosyal sağlıklarını bozar. Şiddetin yaygınlaşması bu sorunu bir halk sağlığı sorunu haline getirmiştir (Işık, 2020).

Şiddet Kavramı

İnsanlık tarihi ile ortak bir tarihe sahip olan şiddet, bireylerin içgüdüsel davranışları sonucunda ortaya çıkan bir olgudur. Şiddet, insanların yeni nesillere aktardığı bir davranış kalıbıdır. Olmak, olmak ve şiddeti eyleme dönüştürmek birçok dinamiğe bağlıdır. Bu bağlamda şiddetin hem psikolojik hem de sosyal süreçlerden etkilenen bir olgu olduğu söylenebilir. Şiddetin bu kadar dinamik özelliklere sahip olması, aile, sosyal ilişkiler, süregelen şiddet olayları, kültürel, sosyal, eğitimsel ve teknolojik gelişmeler gibi birçok neden ile açıklanabilir. Her dönemde önemini koruyan bu olgu, meşru, bazen de yanlış bir eylemler bütünü olarak algılanmıştır. Çok fazla dinamiği olan şiddet olgusunu tanımlamak kolay değildir. Günlük hayatta sıklıkla karşılaşılan şiddet olgusu taciz, yıldırma, dayak, cinayet, işkence ve taciz gibi eylemlerle hissedilmektedir. Şiddetin bu çok yönlü karakterizasyonu, çeşitli bilimsel disiplinlerin çalışma alanlarından biri olduğu kadar sosyolojinin de en önemli çalışma alanlarından biri haline gelmiştir. Şiddet bağımsız bir davranış olarak kabul edilse de bu fenomen sosyologların ortaya çıkışı ve etki düzeyi açısından incelemesini gerektirir. Şiddeti, meydana geldiği toplumdaki tutumlar, değer yargıları, kültürel kalıplar ve sosyal ilişkiler bağlamında incelemek, daha etkili bir değerlendirme yapılmasını sağlayabilir. Bir yandan şiddetin önlenmesine yönelik çalışmalar yapılırken, diğer yandan aile içinde, yazılı ve görsel iletişimde, sokakta, işyerinde ve hatta etkinliklerde şiddetin gözlemlenmesine özen gösterilir. İlgi uğruna konunun önemini ortaya koymaktadır. Ancak şiddet; bu özendirilen, bazen meşru kabul edilen, sosyal bir statü olarak değerlendirilebilen, kültürel öğeler taşıyan, zamana ve topluma göre değişebilen küresel bir olgudur. Şiddeti bir davranış modeli olarak ele alırsak psikolojik nedenlerle ortaya çıktığını söyleyebiliriz. Agresif dürtü, bir tür uyaran-tepki ilişkisi olarak görülebilir. Bir kişinin fizyolojik yapısı koruyucu mekanizmalarla doludur. Birey iç bütünlüğünü uyum ve koruma mekanizmalarının varlığına borçludur. Normal gelişimde de rol oynayan Anna Freud'un önerdiği "saldırganla özdeşleşme" savunma mekanizması, kötü koşullarda büyümüş, şiddete ve cinsel şiddete maruz kalmış kişilerde şiddetin ortaya çıkmasına neden olabilir (Tuzcu, 2020).

Cinsiyet farklılıkları şiddetin şekillenmesinde rol oynamaktadır. Erkeklerde, saldırgan davranışın şok biçimleri daha yaygındır. Kadınlarda daha az şiddetli şiddetin, kadınlarda daha geniş ve daha kalın bir sinir lifi bandı, beyin ve iki yarıküre arasında daha iyi bağlantı, daha fazla sözel beceriler ve daha erken beyin olgunlaşması gibi biyolojik savunma mekanizmalarından kaynaklandığı öne sürülmüştür. Bu nedenle, kadınlarda bilişsel ve sosyal yeteneklerin gelişiminin daha erken ve daha güçlü gerçekleştiği, bu nedenle kişilerarası ilişkilerde sorunlarla daha kolay baş edebilecekleri söylenmiştir. Bu farklılığa biyolojik farklılıkların yanı sıra erkeklerin çevresel risk faktörlerine daha fazla maruz kalmaları ve merkezi sinir sistemlerinin bu etkilere daha duyarlı olması da neden olabilir (Harris, 1996).

Bazı toplumlarda şiddet, sorunları çözenin bir yolu olarak görülmektedir. Şiddet, sosyalleşme yoluyla nesilden nesile aktarılır. Yetersiz aile ortamının yanı sıra sosyal çevre ve genetik faktörler de bu aktarımda rol oynayabilir. Bu aşamada şiddet, istismara uğrayan kişilere yönelik kabul edilebilir bir davranış olarak algılanırsa, şiddeti bir alışkanlığa ya da gelenek olan kültürel bir kalıba dönüştürebilir (Gücenmez, 2007).

Kadın Cinayeti Kavramı

Kadınların öldürülmesini, erkeklerin sırf kadın oldukları için kadınları öldürmesi olarak tanımlar. Kadın cinayetlerinde, kadınların büyük ölçüde erkeklerin egemenliğinde olması, ataerkil statükonun korunmasında merkezi bir rol oynamaktadır. Erkek egemen toplumlarda kadınlara verilecek mesaj açıktır. "Sınırlarını aşma, hayatına mal olabilir." Cinayetleri körükleyen ana şey, kadın kontrolünün erkek kontrolü altında olmasıdır. Ülkede kadın cinayeti terimine genellikle namus, namus cinayeti veya namusa karşı işlenen suçlar denilmektedir. Literatürde "kadın cinayeti" olarak bilinen "kadın cinayeti" terimi, erkek şiddetiyle hayatlarına son verilmiş kadınlar tarafından kullanılmaktadır (Güneş ve Yıldırım, 2019).

Tüm dillerde hızla kendine yer bulan bu kavram, Türkçede "Femicide" olarak adlandırılmaktadır. Şimdi en önemli soru, bu kavramın farklı dillere ne kadar çabuk girdiğidir. Bu sadece edebiyatın yaygın olarak kullanıldığını göstermekle kalmaz, aynı zamanda bu olgunun ciddiye alındığı ve varlığının tüm ülkeler tarafından kabul edildiği anlamına gelir. Bu durumun ciddiye alınmasında ve topluma bu kadar çabuk dayatılmasında kadın hareketlerine büyük görevler düşmektedir. Bir diğer önemli konu ise konseptin boyutudur. Bir katilin cinayet işlerken kadınlara karşı kin ve düşmanca nefretle işleyebilmesi için, hukuk kurumlarının buna cinayet demesi için, sebep ne olursa olsun tüm ölümlerin kadın cinayeti sayılması gerektiği ileri sürülmüştür. Kavramsallaştırma konusundaki en büyük tartışma, tanımın ne kadar geniş olması gerektiğidir. Savunmaya göre, şiddete bağlı herhangi bir ölüm, ölüm amacı ne olursa olsun, bir kadının öldürülmesi olarak kabul edilmelidir (Gazioğlu, 2013).

Kadına Yönelik Şiddet ve Türleri

Kadına yönelik şiddet en basit şekliyle kadına cinsiyeti nedeniyle uygulanan sistematik şiddet olarak tanımlanmaktadır. Bu şiddetin arkasında toplumun her alanında erkeğin üstünlüğü ve kadına karşı eşitsizlik yatmaktadır. Kadınların erkekler tarafından istismara uğramasının nedeni; Gücünüzü kanıtlayın, kızdırın, cezalandırın veya kadınları kontrol etmektedir (Morçatı Vakfı, 2021).

Tarihin başlangıcından itibaren hemen her toplumda erkeklerin kadınlardan daha güçlü, kahramanlar, liderler, savaşçılar olarak algılanması saldırganlığın normalleşmesine yol açmıştır. Erkeklerin kadınlardan üstün olduğu düşüncesi kadına yönelik şiddetin en önemli nedenidir. Erkekleri patron olarak gören sosyal, ekonomik ve politik yapılar aile içi şiddete katkıda bulunur. Fiziksel üstünlüğünü kullanan bir erkek, kendisine kıyasla tehdit oluşturmayacak ve mağdur olabilecek bir kadını kontrol etmek ister. Aile içi şiddet dünyanın her yerinde görülmektedir. Kadınlar babaları, kocaları, erkek kardeşleri veya sevgilileri tarafından taciz edilmektedir. Bazı durumlarda kadınlar da maruz kaldıkları istismarı haklı çıkarmakta ve bunu kendi içlerinde normalleştirmektedir. Kadınların kullandıkları şiddeti hak ettikleri inancı toplumda yaygındır. Şiddet uygulayanlara işsiz, stresli, eğitimsiz, akıl hastası gibi bahaneler sunuluyor (Cihan, 2020).

Fiziksel Şiddet: Fiziksel şiddet, gözdağı vermek, bastırmak ve kontrol etmek için kaba kuvvetin kullanılmasıdır. Vurabilir, yumruklayabilir veya tekmeleyebilir, yere veya duvara fırlatabilir, boğabilir, ısırabilir, yakabilir, tükürebilir, çekebilir veya saçından çekebilirsiniz. Fiziksel istismar, aile içi şiddetin en yaygın türüdür. Bu şiddet türüne verilebilecek örneklerin sayısını artırmak mümkündür (Işık, 2020).

Ekonomik Şiddet: Ekonomik şiddet, paranın kadınlar üzerinde bir güç aracı olarak kullanılması olarak tanımlanmaktadır. Ekonomik şiddet örnekleri, kadının çalışmasını ve işyerinde ilerlemesini engellemek, para kazanmasını engellemek, para vermemek, istemedikleri bir işte çok çalışmaya zorlamak, çalışmayı reddetmek ve gelirlerini çarçur etmek, kadınları bilgilendirmemek. Eve giren para hakkında. Ekonomik şiddetin amacı, kadınları ekonomik olarak kendilerine bağımlı kılmaktır. Kadın ve erkeğin eşit veya yakın konumda olması, erkeğin gücünü olumsuz yönde etkileyecek bir durum olarak algılandığından erkeklik krizine yol açmaktadır. Kadına etkisi ne olursa olsun, kadınlardan gelir elde etmek, maddi olarak kullanmak ve cinsel yaşamdan para kazanmak için kullanılan bir şiddet türü de ekonomik şiddet kategorisine girmektedir (Halıcı, 2007).

Cinsel Şiddet: Cinsel şiddet; bir kişiyi rızası olmadan seks yapmaya zorlamayı, seksin anlamını anlayamayan biriyle seks yapmaya çalışmayı veya şiddet veya istismar içeren cinsel davranışlara direnmeyi içerir. Farklı örneklerle açıklamak gerekirse, maddi veya manevi gücü kullanan kişiler arasındaki cinsellik deneyimidir. Cinsel istismar, bir kişiyi rızası olmadan cinsel ilişkiye zorlamak, istenmeyen davranışlara zorlamak, herhangi bir nesneyle penise saldırmak, ensest girişiminde bulunmak veya yapmak, fuhuşa zorlamak, tecavüz gibi eylemleri içeren bir şiddet türüdür (Mutlu, 2015).

Psikolojik Şiddet: Son yıllarda birçok ülkede sendikalar, meslek örgütleri ve insan kaynakları bu konuyla daha fazla ilgilenmeye başlamıştır. Mobbing kavramı, bir kişinin kendi rızasıyla veya rızası olmadan başka bir kişiye karşı çevresindeki diğer kişileri toplayarak işini bırakmaya zorlaması, saldırgan bir ortam oluşturması, sürekli kötü niyetli davranışlarda bulunması, ima, alay ve eksik bildirimde bulunması gibi durumların bütünüdür (Göktürk & Bulut, 2012).

Türkiye’de Kadına Yönelik Şiddet

2008 Türkiye Kadına Yönelik Şiddet Raporu’na göre, Türkiye’de istismara uğrayan kadınların %39’u eşlerinden veya eski partnerlerinden şiddet görüyor. Duygusal istismara uğrayan kadınların oranı %43’tür. Bu aşamada kadına yönelik şiddet ve ölümlerle sonuçlanan şiddet eylemleri ağırlıklı olarak fiziksel ve cinsel şiddet eylemleri şeklinde tezahür ettiği için, fiziksel ve cinsel şiddete maruz kalan kadınların oranı %41,9’dur. Yaralanmaya yol açan şiddet oranı %25. Hayatında en az bir kez şiddet görmüş eğitimsiz kadınların oranı %55,7 iken, orta ve yüksek öğrenim görmüş kadınların oranı %27’dir. Bazı durumlarda kadınları dövme oranı %14,2’dir. Bu arka plana karşı kadınların psikolojik sorunları en az 2 kat artmaktadır. Kadınların bana yönelik şiddet ve eylemler sonucu intihar girişimlerinin sıklığı 2 kat arttı Türkiye’de her 10 kadından 1’i hamilelik sırasında şiddet görüyor. Fiziksel ve cinsel şiddet eylemlerinin bir arada olduğu gözlemlenmiş ve görülen kadınların %42’si fiziksel saldırıya uğradıklarında dahi cinsel saldırıya uğradıklarını belirtmişlerdir. Başka bir soru, şiddet eylemlerinin eğitim kazanımındaki farklılıklar bağlamında farklılıklar gösterip göstermediğidir. Türkiye’de sadece eğitim düzeyi düşük olan kadınlar şiddete maruz kalmıyor. Yüksek öğrenim görmüş kadınlar arasında bile her 10 kadından 3’ü kocasından şiddet görmektedir. Evli kadınlara yönelik en yaygın şiddet türü eşlerine yöneliktir (Tüfekçi, 2021).

Türkiye’de kadına yönelik şiddetle ilgili 2014 yılı raporuna göre toplumda eş veya eski kocası tarafından herhangi bir zamanda istismara uğrayan kadınların oranı %36’dır. 2008 yılında yapılan bir çalışmada bu rakam

%39 idi. Kadınların %44'ü hayatlarının her aşamasında duyuşal şiddete maruz kalmaktadır. Bu rakam 2008 araştırmasında %44 idi. Yaşamlarının herhangi bir noktasında cinsel şiddete maruz kalan kadınların oranı 2014 yılında %12 iken 2008 yılında bu oran %15'tir. 2014 yılında yapılan bir araştırmaya göre fiziksel ve cinsel şiddet birlikte yaşayan kadınların oranı %38'dir. 2008 yılında bu rakam %42 idi. Şiddete maruz kalan kadınların oranı şehirlerde %35, kırsalda ise %37,5'dir. 2008 yılında yapılan bir araştırmaya göre, şehirlerde %38 ve kırsal alanlarda %43. Fiziksel şiddete maruz kalan ve yaralanan kadınların oranı %26'dır. 2014 yılında yapılan bir araştırmaya göre, eğitim düzeyi düşük olan kadınlar arasında cinsel şiddete maruz kalma artmaktadır (Sayar, 2015).

Kadına Yönelik Şiddeti Etkileyen Faktörler

İçişleri Bakanlığı'na göre 2018 yılında Türkiye'de 281 kadın eşi, sevgilisi, akrabası, tanıdığı veya tanımadığı bir erkek tarafından öldürüldü. Bu durum, ülkede kadın cinayetlerinin meydana gelmesinde şiddetin ve cinsiyet eşitsizliğinin belirleyici etkisini göstermektedir (Hacaloğlu, 2019).

Kadın cinayetlerinin ortaya çıkmasında uyuşturuıcı kullanımı ve ruh sağlığı sorunları önemli etkenlerdir. Çeşitli nedenlerden kaynaklanan depresyon, takıntılı kıskançlık, intihar eğilimleri, suçluların sorunlarla baş etme aracı olarak bağımlılık yapan uyuşturuıcı ve alkol kullanması gibi sorunlar cinayetlerin artmasına neden olabilir. Evlilik içi cinayetlerle ilgili sekiz ülkede yapılan bir araştırmada, failerin uyuşturuıcı kullandığı, zor bir çocukluk, psikolojik sorunlar ve iletişim sorunları yaşadıkları ortaya çıktı. Kadınlar, içinde buldukları psikolojik, sosyal ya da ekonomik koşullar nedeniyle aile içinde öfke ve saldırganlık içeren davranışlara maruz kalabilmektedir (Özmen, 2004).

Ekonomik Faktörler: Kadının ekonomik gücü arttıkça şiddete daha az maruz kalmaktadır. İşsizlik, bir erkeğe ailesini geçindiremediği için erkek olmadığını düşündürür. Ayrıca hala güçlü ve çalıştığını göstermek için şiddet kullanıyor. Kadına yönelik şiddetle etkileşime eşlik eden işsizlik ve yoksulluk. Yoksulluk kadına yönelik şiddetin nedeni olabileceği gibi, kadına yönelik şiddet de yoksulluğun nedeni olabilir. Kadın istihdamında cinsiyet ayrımı, kadının statüsü açısından ciddi bir sorundur. Öyle ki "toplumun işgücü piyasasındaki iş ve meslekleri kadınsı ve erkeksi olarak kabul etmesi nedeniyle, kadınlar yalnızca geleneksel kadın mesleklerine yoğunlaşmakta ve alt sınıflarda ve ücretli işlerde çalışmak istemektedir. Bu işler geçici ve geçici işler ve sosyal güvencesizliği beraberinde getirmektedir (Tuzcu, 2020).

Kültürel Faktörler: Kültürel bakış açıları, kadını bazen bir tür, bazen bir birey, bazen de erkek egemen bir anlayışla erkekleri tamamlayan gerekli bir unsur olarak görmüştür. Toplumda kadının kimliği ile birlikte ele alınan namus kavramı, kadın cinayetlerinin en önemli sebeplerinden biridir. Öncelikle namus kavramının etimolojik olarak ele alınması gerekir. Buna göre, namus kelimesinin Farsça ve Arapçadan Türkçeye geçtiği ve eski Yunanlılar tarafından kullanılan nomos kelimesinden geldiğine inanılır. Nomos güç, hukuk, kural anlamına gelir ve kökü "sessiz" kelimesinden gelir. Bu, suni meralar ve meralarda otlayan hayvanlar için geçerlidir (Doğan, 2016).

Psikolojik Faktörler: Kadına yönelik şiddet ve kadın cinayetlerine ilişkin haberlerin sık sık gündeme gelmesi ve vaka sayılarının artması, konunun psikolojik düzeyde ele alınması ihtiyacını zorunlu kılmaktadır. Psikolojik süreçte, bir kişinin suça, şiddete veya cinayete eğilimi, failin veya mağdurun davranışındaki normallik ve anormallik kriterlerinin dikkate alınmasını gerektirir. Aslında değerlendirmenin ana kriteri, insanların davranışlarının gözlemlenmesi ve bu davranışın toplum hayatındaki tutarlı veya tutarsız yansımalarının tespitidir. İnsanlar kendilerine özen gösterdikleri ve toplum içinde var olmaya devam ettikleri sürece dengeli bir yaşam sürmeye çalışırlar. Sıradan yaşamda insanlar karşılaştıkları engeller veya çatışmalarla ilgili tepkiler gösterebilirler. Bazen bir kişinin kalıtsal özellikleri onun anormal davranışlara meyilli olmasına neden olabilir. Bu durumda kişiler kendilerini etkileyen konu veya kararlarla ilgili olarak farklı davranışlar geliştirebilirler. Bu davranışların firma tarafından belirlenen kriterlere uygunluğu normal ve anormal oluşumun önünü açabilir (Köroğlu, 2004).

Sosyal Faktörler: Sosyal psikolojide belirli bir konuda toplumu ikna etmenin zorluğu, toplumun bir kişiyle ilgili olarak oluşturduğu değişmez düşünce sistemleri olan önyargıların zamanla yıkılmasının mümkün olmamasından kaynaklanabilir. Özellikle kapalı bir toplumda yetişen insanlar, olayları genelleştiren ve birbirine hatırlatan davranış kalıpları, farklı olay ve olgulara ilişkin tabuları oluşturup toplumsal ilişkileri kutuplaştırabilmektedir. Bu, tüm bu tür sosyal olayların tek bir pencereden görüntülenmesinin sınırlandırılmasına neden olur. Bu algı, kadın cinayetlerinin temel nedenlerinin özellikle kadınlara yönelik olmasının nedeni olabilir. Modern toplumun en temel sorunlarından biri insanlar arasındaki iletişim sorunudur. Tüm sosyal dinamikler iletişimi etkiler. İnsanların olaylarla ilişkisi fikri, iletişimin önündeki en büyük engel olarak görülebilir. İletişimde zorluk yaşayan kişiler, sorunlarına kendi aralarında çözüm bulamamakta ve birçok sorun değişime bile açık olmadan toplumun bilinçaltında varlığını sürdürmektedir. Özellikle ataerkil

toplumsal yapılardaki iletişim sorunları, sadece kadınları öldürmek için değil, diğer şiddet eylemleri için de verimli bir zemin oluşturmaktadır. İletişimsizlikten şikâyet eden çiftlerin istenmeyen evliliklerini toplumsal baskı altında sürdürmeleri toplumsal etkinin önemli bir göstergesidir (Çağan, 2011).

Aile Faktörü: Aile, toplumun devamı için en önemli kurum olmakla birlikte insan yaşam süreçleri açısından da büyük önem taşımaktadır. Ailenin bu değerleri bize evrensel bir olguyu gözler önüne sermektedir. Ancak kural olarak aile, cinsiyetin devamlılığını sağlayan biyolojik süreçlerin gerçekleştiği, sosyal hayatı oluşturan sosyalleşmenin ve psikolojik, ekonomik ve hukuki içeriği de dahil olmak üzere nesillere aktarılmasının gerçekleştiği yerdir. Ön ilişkiler en yoğun şekilde gözlenir. Bu tanımların yanı sıra aile işlevleriyle ilgili üzerinde durulması gereken bir konu daha vardır. Ailenin tanımlarında kullanılan terimler, ailenin işlevleri hakkında bilgi vermektedir. Aile, toplumun biyolojik ihtiyaçlarının karşılanması, ekonomik faaliyetlerin sürdürülmesi, sosyal hayatın düzenlenmesi ve siyasi kararların şekillendirilmesi gibi birçok önemli rol oynamaktadır. Ekonomi ve siyaset gibi kurumlar ayrı bir güç oluşturmuş ve sonunda aile kurumunu terk etmiştir. Bu durumda aile, psikolojik doyumu, biyolojik ihtiyaçları ve sosyalleşme süreçlerini sağlayan bir kurum haline gelmiştir. Öğrenme sürecinin ilk ailede başladığı bilgisi bireyin yaşamı boyunca korunur. Aile içinde büyüyen çocuklar, zamanla öğrendiklerini pekiştirir ve ihtiyaç duyulmayanları kullanmazlar. Kişi saldırganlığı ve şiddeti diğer öğrenmelerle birlikte bir davranış kalıbı olarak öğrenir (Çağan, 2011).

Eğitim Faktörü: Eğitim, toplumu şekillendirmede ve bireylere istenilen davranış kalıplarını aktarmada en önemli görevdir. Genel olarak pek çok tanım yapılsa da eğitim, kişinin yaşantıları yoluyla davranışlarında kasıtlı değişiklikler yaratma sürecidir. Bununla birlikte eğitim, birçok sosyal yapıyla da etkileşim halindedir. Şiddet bir öğrenme süreci olarak değerlendirildiğinde, kişi şiddeti aile ve sosyal çevre ile etkileşim yoluyla öğrenir. Burada bahsedilen öğrenme, genellikle sosyal etkileşim tarafından bozulur ve şekillenir. Ayrıca öğrenme, okul faaliyetleri çerçevesinde belirli kural ve ilkeler çerçevesinde gerçekleştirilir. Çocuğun ailesinden sonra bilgi edinme sürecinde de eğitim çok önemli bir yer tutmaktadır. Eğitim, insanların sosyalleşme süreçlerinde oldukça etkilidir. Özellikle ergenlik döneminde öğrenme sürecinin yoğun bir şekilde olduğu okul, sosyalleşme sürecindeki en önemli araçtır. Eğitim fırsatlarının toplumun her kesimi için kullanılması ilköğretim alanındaki politikardan biridir. Ayrıca şirketin eğitime bakış açısı eğitim faaliyetlerinin yürütülmesinde etkilidir. Eğitim hakkının kullanılmasıyla ilgili olarak toplumda çeşitli sorunlar ortaya çıkabilir, çeşitli engellerle karşılaşılabilir. Bu engellerden belki de en önemlisi toplumsal cinsiyet eşitsizliği veya cinsiyetçi tutumlardır. (Tuzcu, 2020)

Kadına Yönelik Şiddeti Önlemeye Yönelik Tedbirler

Hukuksal Düzenlemeler: Demokratik yönetime sahip tüm ülkeler, kadına yönelik şiddetle mücadele için birbirleriyle paralel tedbirler almıştır. Türkiye de dahil olmak üzere 1980'lerde uygulamaya konulan düzenlemeler, daha sonra kadınların yerinden edilmesine yol açmıştır. 1986 yılında yürürlüğe giren Birleşmiş Milletler Kadınlara Karşı Her Türlü Ayrımcılığın Önlenmesi Sözleşmesi'nin kabul edilmesinin ardından, 1990 yılında Başbakanlık görevi olan "Kadının Statüsü ve Sorunları Başkanlığının kurulmasıyla bu süreç hızlandırılmıştır. 1993'te Kadına Yönelik Şiddet Bildirgesi'nin ardından 1998'de 4320 sayılı Kanun yürürlüğe girdi. 1980'li yıllarda başlayan bu süreç, beyannameler ve kanunlarla ivme kazandı. 4320 sayılı Ailenin Korunması Kanunu Türkiye'de yeni bir dönemin kapısını aralamış ve bu kanunla kadına yönelik şiddetle mücadele bir devlet politikası haline gelmiştir. Aile Mahkemeleri 2003 yılında kurulmuş, ardından 2005 yılında Türk Ceza Kanunu'nda önemli değişiklikler yapılmıştır. 2005 yılındaki değişimin ana unsuru kadın ve erkek arasındaki eşitsiz ataerkil yapıyı dengelemektir. Başka bir deyişle, hukuk normları kadın haklarını tanıyarak ve yasalar aracılığıyla kadın hakları ihlallerini korur. Ayrıca 2011 ve 2012 yılları kadına yönelik şiddetle mücadele açısından da oldukça önemli yıllar. Aile ve Sosyal Politikalar Dairesi'nin kurulmasıyla tamamen farklı bir süreç başladı. O tarihten bu yana, Kadına Yönelik Şiddet ve Aile İçi Şiddetin Önlenmesi ve İstanbul Sözleşmesi'nin imzalanması şiddetle mücadele yolunda atılan önemli adımlardan biridir. 2012 yılında 6284 sayılı Ailenin Korunması ve Kadına Yönelik Şiddetin Önlenmesine Dair Kanun kabul edildi. Kanunla desteklenen 6284 sayılı Kanun, birçok demokrasiden daha gelişmiş ve etkili caydırıcılar içeren köy beçiliği politikasına odaklanan bir kanundur (Taştan ve Yıldız, 2018).

Siyasal Düzenlemeler: Kadınlara yönelik siyasal düzenlemeler 18.yy. sonları itibari ile ülke gündemine girmeye başlamıştır. Ancak genel hatları ile cumhuriyet döneminden sonrasını incelemekte fayda vardır. Bu anlamda 1923 yılı önemli bir yıldır. İlk kadın partisi cumhuriyetin ilk yıllarında kurulmuştur. "Kadınlar Halk Fırkası" Türk toplumlarının ilk kadın partisidir.

- ✓ 1926 yılında Türk Medeni Kanunu ile erkeğin çok eşliği ve tek taraflı boşanmasına ilişkin düzenlemeler kaldırılmıştır. Kadınlara boşanma ve velayet hakkı tanınmıştır.
- ✓ 1930 yılı ile birlikte kadınlara belediye seçimlerinde seçme ve seçilme hakkı tanındı.

- ✓ 1934 yılında kadınlara seçme ve seçilme hakkı tanındı.
- ✓ 1936 İş kanunu yürürlüğe girdi ve erkeklerle eşit şekilde çalışma yolunda önemli bir adım atıldı.
- ✓ 1966 yılında eşit değerde kadın ve erkek işçiler arasında 1951 tarihli sözleşme onaylandı.
- ✓ 1980 yılı kadınların eşitlik arayışı yolunda çok önemli bir yıldır. Bu yılda Birleşmiş Milletler Kadınlara Karşı Her Türlü Ayrımcılığın Önlenmesi Sözleşmesi imzalanmıştır.
- ✓ Beş yılda bir planlanan Kalkınma Planı'nda kadınların konusu ilk defa ekstra bir başlık altında incelendi ve bu konuda dönemsel planlamalar yapıldı. 1
- ✓ 1990 yılında kadının iş konusunda kocasının rızasına dayalı 159. madde mahkeme tarafından iptal edildi. Aynı sene içinde " Kadının Statüsü ve Sorunları Başkanlığı" kuruldu.
- ✓ 1994 yılında KSGM kadınlara yönelik "Bilgi Başvuru Bankası" kuruldu. 1995 yılında Mor Çatı, ilk kadın sığınağını açtı.
- ✓ 1997 yılında Kadının Statüsü ve Sorunları Genel Müdürlüğü 13 ilde "Kadının Statüsü Birimleri" kuruldu.
- ✓ 1999 yılında "Kadınlara Karşı Her Türlü Ayrımcılığı Önleme Sözleşmesi" onayladı. 2004 yılında Anayasanın 10. maddesine; "Kadınlar ve erkekler eşit haklara sahiptir. Devlet bu eşitliği sağlamakla yükümlüdür" ifadesi eklendi.
- ✓ 2005 yılında Yeni Türk Ceza Kanunu ile birlikte nüfusu 50.000'i geçen belediyelerin koruma evi açma konusundaki görevleri "Belediye Kanunu" il birlikte yükümlendirilmiştir.
- ✓ 2009 yılında "Kadın Erkek Fırsat Eşitliği Komisyonun Kurulmasına İlişkin 5840 sayılı kanun" 24.03.2009 tarihinde yürürlüğe girmiştir.

Medya: İletişimin varlığının belirli sorunları ve bunları çözenin yolları vardır. Başta ayrımcılık olmak üzere birtakım sorunlarla baş etmede en çok tercih edilen yöntem medya yayınlarını kontrol etmektir. Dünyadaki hemen hemen her ülkenin denetim kurulları vardır. Kültürler arası eleştiri, yayıncıların faaliyetlerinin sosyal sonuçlarına ve programların içeriğine ayrılmıştır (Mutlu, 2015).

SONUÇ

Ekonomik, siyasi ve hukuki gelişmeler, şiddet eylemleri ve kadın cinayetleri ile bağlantılıdır. Cinayetlerin arkasındaki süreçle ilgili sebepler vardır. Kadınların eğitilmiş olmaması aynı zamanda onlara maddi sıkıntı yaşadıkları bir ortam da yaratmaktadır. Ekonomik özgürlüğünden yoksun bırakılan kadınların hukuki anlamda haklarını bilmemeleri şiddete ve ardından sürekli öldürmeye yol açıyor. Ataerkil toplumun özelliği bütün bu yapıyı besler. Bu bağlamda öncelikle kadınların eğitim haklarını kullanmaları, ekonomileri ve haklarına ilişkin kişisel farkındalıkları, şiddet ve cinayet eylemlerine karşı savunmacı bir farkındalığın oluşturulacağına bizi ikna etmektedir. Bu, kadınların eğitimsiz ve ekonomiyi desteklemekten uzak olmasının yarattığı risk ortamını ortadan kaldıracaktır. Bu anlamda, cinsiyet gözetmeksizin kadınların işgücüne katılımının tersine çevrilmesi çok önemlidir. Cinayetlere direnmek için yapılması gerekenler konusunda başlangıçta: Kadınların bağımsızlıklarını sağlamaları ve aynı zamanda yasal haklarını tanımaları ve tanınmaları gerekiyor. Kadınların haklarını tanımaları ve bu konuda rehberlik almaları önemli ve çok önemlidir. Kadınların toplumdaki yerlerini anlamaları, erkeklerin dünyasında yer almadıklarını anlamaları ve filmin başrolünde erkeklerden daha az olmamak üzere olduklarını anlamaları çok önemlidir. Haklarına sahip çıkan, kendini savunan ve pes etmeyen bir kadın; Kendi hayatlarını anlatan bir filmde başrol oynayacaklar.

Kadın cinayetlerine ilişkin ekonomik, hukuki ve siyasi gelişmelerin Türk toplumuna yansımaları temel önemde bir konu ve toplumun en önemli sorunlarından biridir. Kanunların sınırlandırılması ve istisnasız etkin bir şekilde uygulanması, sürecin doğru yolda ilerlemesini sağlar. Kadın cinayetleri ile mücadelede alınan kararlar, çıkarılan kanunlar ve bunlara eşlik eden yasal düzenlemeler, kadın cinayetleri ve şiddetle mücadelede kapsamlı bir yöntem olarak görülse de bu kapsamda kanunların etkin bir şekilde uygulanması ve cezai suçların hafifletilmesi mümkün değildir. Yürürlükteki kanunlardan daha az önemlidir. Ancak mevcut yasalar bizi bu sorunun çözümü konusunda kesin bir sonuca götürmemektedir. Aynı zamanda doğru uygulama önemlidir. Cinayetlerin artmasının ve yasaların çıkarılmasından sonra bu sürecin devam etmesinin gizli nedenlerinden birinin bu olduğu varsayılabilir. Bu konu toplum ve kadın örgütleri tarafından eleştirilen konulardan biridir. Konu, kuralların etkin kullanımı ve yazılı makalelerin istisnasız ve indirimsiz kullanımı için oldukça önemlidir.

Bu cinayet oranını azaltmak ve kadınları korumak için en önemli durumdur. Doğru uygulanan bir yasa kadını korur, öldürülen bir katile doğru bir ceza geleceğin bir örneğidir. ve caydırıcılık sağlar. Sınırlama da çok

önemli bir konudur. İtibar indirimleri vb. Bu tür durumlarda cezadan kaçınma, öldürülme riski olan kadınların yolunu açıyor. Bu, kadınlara yönelik kural ve düzenlemelerin doğru uygulanmamasından kaynaklanmaktadır. Tepeden tırnağa birbiriyle ilişki içinde olan yapılardan söz edilir. Doğru uygulama, istisnasız cezalandırma, yasaların doğru uygulanması, yasaların doğru değerlendirilmesi ve uygulanması, toplumun genel mücadelesi, kamuoyu bilincinin sağlanması, kadına yönelik şiddet ve cinayet eylemlerinin önlenmesinde en önemli hususlardır. Cinayetin intihar ya da cinayet olarak tasvir edilmesi, tamamen karar vericilerin başlattığı bir süreçtir. Bu açıdan bakıldığında ne tür bir cinayetin intihar, neyin intihar, neyin kaza olduğuna karar vermek çok önemlidir. Zıt durumların ifade ettiği durumlar problemin boyutunu büyütür. Bu karmaşık yapının çözümü, kocası tarafından öldürülen her kadını katil olarak etiketlemektir. Kocası tarafından öldürülen herhangi bir kadın için cinayet olarak bir savunmanın bulunması, tüm raporlarda daha tutarlı ve daha doğru cinayet verilerinin yolunu açıyor. Sıradan ve alışılmışın dışında algılar sergilenmeden verilecek herhangi bir karar, bir kadın cinayetinin izini sürmek için daha doğru bir yol sağlayacaktır. Bu bağlamda cinayet ve cinayet isimlerinde istisna yapılmaması gereken çok önemli bir konudur.

KAYNAKÇA

Arslan, M. (2018). Medyatik Şiddet ve Toplumsal Cinsiyet: Haberde Kadın Cinayetleri. Yüksek Lisans Tezi. Sakarya: Sakarya Üniversitesi.

Ateş, S. (2020). Kadın Cinayetleri Muş - Bitlis Örneği. Yüksek Lisans Tezi. Muş: Muş Alparslan Üniversitesi.

Cihan F. S. (2020). İletişimsel Boyutta Kadına Şiddetin Medyada Yansıması. İstanbul: Yüksek Lisans Tezi.

Çağan K. (2011). Ailenin İşlevleri, Aile Hakkında Kuramsal Perspektifler, Ed: Kadir Canatan, Aile Sosyolojisi, Açılım Kitap, ss. 83 – 95, İstanbul, 2011

Doğan R. (2016), Namus, Töre ve Eril Şiddet, Ütopya Yayınevi, Ankara, 2016

Dökmen Z. Y. (2010). Toplumsal Cinsiyet Sosyolojik Psikolojik Açıklamalar (2 b.). İstanbul: Remzi Kitabevi.

Gazioğlu, E. (2013). Kadın cinayetleri: kavramsallaştırma ve sorunlu yaklaşımlar. Sosyal Politika çalışmaları dergisi, 7(30), s.89-100.

Göktürk, G. Y., & Bulut, S. (2012). Mobbing: İşyerinde Psikolojik Taciz. Abant İzzet Baysal Üniversitesi, 54 - 70.

Gücenmez S. (2007), “Psikolojik Şiddet ve Psikolojik Şiddetle Mücadele Aracı Olarak Çalışan İlişkileri Yönetimi”, Yüksek Lisans Tezi, Dokuz Eylül Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, İzmir, 2007

Güneş, G. ve Yıldırım, B. (2019). Cinsiyet temelli bir savaş: kadın cinayetlerinin medyada temsili üzerine bir değerlendirme. Toplum ve Sosyal Hizmet, 30(3), s. 936-964.

Hacaloğlu H.(2012), Türkiye’de Kadın Cinayetleri Artıyor mu Azalıyor mu?, Erişim Adresi: <http://www.amerikaninsesi.com/a/turkiyede-kadın-cinayetleri-artiyor-muazalıyor-mu/4816409.html>, Erişim Tarihi: 25.10.2022

Halıcı C. (2007). Gazete Haberlerinde Kadına Yönelik Şiddet: Posta ve Takvim Gazetelerinde Kadına Yönelik Şiddet Haberleri Üzerine Bir Araştırma. Eskişehir: Doktora Tezi.

Harris M.B. (1996), Aggression, gender and ethnicity. Aggress Violent Behav; 1:123- 146, 1996

Işık, R. Ç. (2020). Medyada Kadın Cinayetlerinin Temsilinin İçerik Analizi ile İncelenmesi: Fox Tv ve ATV Örneği. Yüksek Lisans Tezi. Konya: Selçuk Üniversitesi.

Köroğlu E. (2004), Psikonozoloji Tanımlayıcı Klinik Psikiyatri, HYB Yayıncılık, Ankara, 2004

Mutlu A. (2015). Kadına Şiddet Olaylarının Medyaya Yansıması: Milliyet ve Yeni Akit Gazetelerinin İncelenmesi. Ankara: Yüksek Lisans Tezi.

Özmen S. (2004), “Aile İçi Öfke ve Saldırganlığın Yansımaları”, Ankara Üniversitesi Eğitim Bilimleri Fakültesi Dergisi, 2004;37:27–39, Ankara

Sayar, Ü. (2015). Kadın Cinayetleri: Eşini Öldüren Erkekler Üzerine Bir Araştırma. Yüksek Lisans Tezi. Ankara: Hacettepe Üniversitesi.

Taşan C., Yıldız A. K. (2019), Dünyada ve Türkiye’de Kadın Cinayetleri 2016- 2017- 2018 Verileri ve Analizler, Polis Akademisi Yayınları, Ankara, 2019

- Turan, T. (2019). Kadın Cinayetlerinin Medyadaki Yansımaları Üzerine Söyle Analizi. Yüksek Lisans Tezi. Mersin: Mersin Üniversitesi.
- Tuzcu, H. (2020). Türkiye'deki Kadın Cinayetlerinin Sosyolojik Analizi. Yüksek Lisans Tezi. Elazığ: Fırat Üniversitesi.
- Tüfekçi, İ. (2021). Ekonomik, Hukuki ve Siyasal ilişkilerin Türkiye'de Kadın Cinayetleri Meselesine Yansıması. Yüksek Lisans Tez. İstanbul: İstanbul Gelişim Üniversitesi.